

ת"פ 26592/06/17 - מדינת ישראל נגד א ל

בית משפט השלום בקריית גת
ת"פ 26592-06-17 מדינת ישראל נ' ל

בפני בעניין:	כבוד השופטת נועה חקלאי מדינת ישראל
ע"י ב"כ מתמחה מר משה אדרי	המאשימה
נגד	
א ל	
ע"י ב"כ עו"ד וקסלר	הנאשם

גזר דין ללא הרשעה

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן המייחס לו עבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש בניגוד לסעיף 380 + 382 (ג) לחוק העונשין התשל"ז 1977.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן ביום 19.6.16, בעקבות ויכוח, תקף הנאשם את המתלוננת שלא כדין בכך שתפס אותה בשתי ידיו ודחף אותה אל עבר מרפסת הבית. המתלוננת צעקה עד שהשכנים שמעו והזעיקו משטרה. במעשיו גרם הנאשם למתלוננת חבלות של ממש בדמות של סימן כחול בידה השמאלית.

הסדר הטיעון

2. ביום 23.10.17, הציגו הצדדים הסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע ויופנה לשירות המבחן לקבלת תסקיר. המאשימה התחייבה לאמץ את המלצות התסקיר. ההגנה ביקשה ששירות המבחן יבחן את ביטול הרשעת הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

3. בתסקיר מיום 12.4.18, סקר שירות המבחן את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם. הנאשם בן 29, נשוי ואב ל-2 ילדים. סיים 13 שנות לימוד, בעל תעודת הנדסאי. נעדר עבר פלילי. הנאשם לקח אחריות מלאה על ביצוע העבירה, ביטא צער רב וחרטה. שירות המבחן התרשם כי לנאשם יכולות תפקוד תקינות של הנאשם, יכולת תקשורת מיטיבה, תפיסה נורמטיבית לתפקידי החיים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו בעל דפוסי התנהגות אלימים והמליץ לשלב הנאשם והמתלוננת בטיפול זוגי. בני הזוג הפסיקו הטיפול בשל קשיים כלכליים במימונו, לפיכך שירות המבחן הציע לנאשם להשתלב במרכז לטיפול באלימות במשפחה. הנאשם הביע התנגדות. לפיכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית והמליץ על ענישה בדמות מאסר מותנה והתחייבות בהעדר טיפול ובהעדר הוכחה לנזק קונקרטי לא מצא שירות המבחן להמליץ על ביטול ההרשעה.

עמוד 1

4. בתסקיר מיום 26.6.18 ציין שירות המבחן כי הנאשם חזר על עמדתו כי אינו מעוניין להשתלב בהליך טיפולי ולפיכך נמנע שירות המבחן מלהמליץ על ענישה טיפולית. שירות המבחן ציין כי לא הוצגו מסמכים המצדיקים ביטול הרשעה וככל שיוצגו לבית המשפט ניתן יהיה לשקול זאת.

טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הפנתה לחומרת העבירה, לערכים המוגנים שנפגעו בעקבות מעשיו של הנאשם, לפסיקה רלוונטית, לאמור בתסקיר שירות המבחן ולהמלצות התסקיר, להטיל על הנאשם מאסר מותנה, קנס והתחייבות.

6. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם נעדר עבר פלילי, לקח אחריות. ציינה כי הוגש כתב אישום דומה כנגד המתלוננת, הפנתה לתסקיר שירות המבחן ממנו עולה כי הנאשם לא שיתף פעולה עם הטיפול שהוצע לו בשל קושי כלכלי. לדבריה הנאשם עבר אותה תקופה קורס בתנאי פנימיה, ומאז התקבל לעבוד בחברת החשמל. לדבריה עבודה זו מחייבת כניסה למקומות מסווגים ולפיכך במידה ויורשע לא יכול להמשיך בעבודתו. דבר שיפגע בו אך גם במתלוננת. לפיכך ביקשה להימנע מהרשעה. ב"כ הנאשם הציגה מסמכים מהם עולה כי הנאשם התקבל לעבוד בחברת החשמל, עבר במסגרת עבודתו השתלמויות מקצועיות שונות, ועתיד במסגרת עבודתו ליתן שירות במקומות שהכניסה אליהם מוגבלת. לדבריה הוא מצוי בהליכים להסדרת אישורי כניסה למקומות מסווגים, והרשעתו עלולה למנוע ממנו קבלת האישורים ולפגוע באפשרותו להמשיך ולהיות מועסק בחברת החשמל.

7. הנאשם הביע צער על מעשיו, התנצל על הפגיעה באמונה של המתלוננת. הבין את התוצאה שנגרמה כתוצאה ממעשיו. לקח אחריות. אשתו בהריון והם מצפים לילדם השלישי. לדבריו הוא מפרנס יחיד, והרשעה תביא לפיטוריו.

דין

מתחם העונש ההולם

8. **הערך המוגן שנפגע** בעבירה שביצע הנאשם, הוא זכותו של אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל שלמות גופו ובפרט זכותה של אישה להיות מוגנת מפני אלימות בן זוגה.

9. על הפגיעה בערכים אלו יפים דברי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07) [פורסם בבנו]:

"מעשי אלימות בתוך המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים העוסקים

בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתוך משפחה ישררו יחסי אהבה, הרמוניה וכבוד הדדי. הפרתה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לתופעה העומדת בניגוד עמוק לחוש הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלימות על פי רוב בידי החזק כלפי החלש. פערי הכוחות הם גדולים כשמדובר באלימות כלפי קטינים או כלפי בת זוג... גורמים אלה ואחרים בשילובם, משווים מימד מחמיר לעבירות אלימות במשפחה. נפיצותן של עבירות אלה, והצורך להגן על קרבתות האלימות שהם על פי רוב חסרי ישע, תורמים אף הם להחמרה הנדרשת בענישה בעבירות אלה".

10. מידת הפגיעה בערך המוגן היא ברף הנמוך, הנאשם תקף את המתלוננת בכך שתפס אותה בשתי ידיו ודחף אותה וגרם לה סימן כחול בידה השמאלית.

11. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה נתתי דעתי לכך שהעבירה בוצעה על רקע ויכוח, עת היחסים בין בני הזוג היו בתקופת משבר, לא היה תכנון מוקדם לביצוע העבירה, היא לא בוצעה בתחום, לא היה שימוש בנשק קר או חם, התקיפה לא התאפיינה באלימות חמורה, אלא הסתכמה בדחיפה. גם החבלה היא ברף התחתון - סימן כחול ביד.

12. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים הנעים ממאסר מותנה ועד למאסר לתקופות ממושכות. ראו למשל:

• רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 2.5.16). תקיפת בת זוג. במהלך ויכוח דחף המבקש את אשתו לעבר המיטה, משך בשיערה, סובב את גופה וכופף אותה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה. נקבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה שאפשר שירוצה בעבודות שירות ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בימ"ש השית על הנאשם 6 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

• רע"פ 8833/15 פלוני נ' מדינת ישראל (23.12.15), תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש תקיפה סתם ואיומים. המבקש תקף את המתלוננת, אשתו בזמן האירועים, בארבע הזדמנויות שונות. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו ורגליו וכתוצאה מכך נגרמו לה חבלות בזרועותיה, פניה וצווארה והיא חשה כאבי ראש עזים. בהזדמנות אחרת, על רקע ויכוח, הכה המבקש את המתלוננת בידיו וברגליו וגרם לה לשפשופים, נפיחות וכאבי ראש. במועד נוסף, הכה את המתלוננת במכת אגרוף בגבה. ובהזדמנות נוספת אחז בצווארה בחוזקה, עד שהתקשתה לנשום, ואיים עליה שיהרוג אותה. בהמשך, שחרר אחיזתו, תפס בשיערה וגררה אל הסלון, שם הכה אותה בראשה באמצעות נעל, בעט בה והכה אותה בידיו. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת שפשופים והמטומות. בית משפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע ממאסר מותנה ועד שנת מאסר וגזר על המבקש מאסר מותנה והתחייבות. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה, קבע כי המתחם הולם אך החמיר עונשו ל- 7 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לעליון נדחתה.

• רע"פ 6037/15 צדקה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 7.9.15), שתי עבירות איומים ותקיפת בת זוג. נגזרו על המבקש 5 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

בש"פ 713/15 **גור אריה נ' מדינת ישראל** (5.2.15), המבקש הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממשית כלפי אשתו. המבקש אחז בידה ודחפה לעבר הרצפה עד שנפלה על ברכיה. כתוצאה מכך נגרמו לה, שטף דם, אדמומיות ורגישות בברך שמאל ושטף דם בידה. נגזרו על המבקש מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת. ערעורו ו בבית המחוזי נדחה, בקשת רשות ערעור ובקשה למשפט חוזר נדחו.

רע"פ 2602/14 **גובנה נ' מדינת ישראל** (4.5.14).תקיפה הגורמת חבלה של ממש בנסיבות מחמירות. המבקש חבט בראשה של אשתו באמצעות בקבוק בירה שהיה בידו. כתוצאה מכך ראשה הסתחרר ונגרם לה חתך בקרקפת שדרש תפירה. בית משפט קמא גזר על המבקש 27 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו, כך שלא ירצה עונש נוסף של מאסר בפועל, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה על קולת העונש, קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 6-18 חודשי מאסר וגזר על המבקש 7 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה.

רע"פ 7575/13 **אינדלקאו נ' מדינת ישראל** (7.11.13), תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמת חבלה של ממש. המבקש תקף את אשתו והכה אותה בפניה באמצעות ידיו. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות של ממש בדמות המטומות מתחת לעיניה. למבקש עבר פלילי באותן העבירות. בית משפט קמא גזר על המבקש 8 חוד' מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

רע"פ 8323/12 **שוקרון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 19.11.12), תקיפה הגורמת חבלה ממש כלפי בת זוג. המבקש תקף את בת זוגו, אשר התגוררה עמו בכך שהלם עם אגרופיו בצלעותיה וגרם לה לשבר בצלע. באותן הנסיבות גרם נזק לרכוש שהיה בבית. בימ"ש גזר על המבקש 6 חוד' מאסר שירוצו בעבודות שירות, וענישה נלווית. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה והחמיר עונשו של הנאשם ל- 8 חוד' מאסר לריצוי בפועל והעלה את סכום הפיצוי למתלוננת מ-5,000 ₪ ל- 10,000 ₪. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 1631/12 **פדידה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 27.2.12) תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והפרת הוראה חוקית. המבקש הפר צו, הגיע לבית גרושתו והחל להטרידה. המבקש היכה את גרושתו במכות ידיים על ראשה ועל מצחה ונגרמה לה חבלה של ממש באזור בית השחי ובמקומות נוספים בגופה. בנוסף, המבקש הוריד את חגורת מעילו, הניף אותה לעבר צווארה והחל לחנוק אותה באמצעותה. נגזרו עליו 18 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 7720/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.11.12). תקיפת בן משפחה הגורמת חבלה ממשית, איומים, תקיפה בנסיבות מחמירות, תקיפת קטין וגרימת חבלה של ממש. עקב מחלוקת שנתגלעה בין המבקש לבת זוג, הוא תפס פניה בידיו, אחז בחוזקה בצווארה ובסנטרה, משכה בשיערה והפילה ארצה. לאחר מכן, הכה המבקש ברכב את אחד מילדיו בפניו ובראשו, וכשלא חדלו לשחק בחגורות הבטיחות, נטל המבקש את אחת מהן והכם בה. המבקש החזיק במשרה בגוף ציבורי ולכן בוטלה הרשעתו והוטל עליו צו מבחן למשך 18 חוד'. בית המשפט המחוזי קיבל ערעור המשיבה והחזיר להמשך דיון בבימ"ש השלום שגזר עליו צו מבחן למשך 18 חוד', מע"ת למשך שנה ושל"צ בהיקף 200 ש"ע. בקשת רשות ערעור בעליון נדחתה

רע"פ 3629/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.5.11), 5 עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות ושתי עבירות איומים. על רקע רצונה להיפרד ממנו, איים הנאשם על אשתו כי ירצח אותה,

זאת מיד לאחר לידת בתם, בעודה שוכבת בבית החולים. בהמשך, היכה אותה בראשה ואיים שביא לאשפוזה ויקחו ממנה את ילדיה. בהזדמנויות נוספות סטר לה, היכה אותה בראשה באגרופיו, עיקם את ידה ואף נשכה. על המבקש נגזרו 9 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 10.03.11) תקיפה הגורמת חבלה ממשית בנסיבות מחמירות ואיומים. המבקש הכה את המתלוננת באמצעות ידיו בחזה ובראשה, סטר לה ואחז בצווארה. עוד איים על המתלוננת בפגיעה בגופה כשהתקרב אליה בלילה, עת שנכנסה למיטתה, כשהוא אוחז בסכין ואיים שירצח אותה. במועד אחר, הפיל אותה על הרצפה, דרך על ראשה, הכה ושרט אותה בידיו בחזה ובכתפיים, ובאמצעות מטאטא ברגליה, בכך גרם לה חבלות רבות. בימ"ש קמא גזר על המבקש 6 חוד' מאסר לריצוי בעבודות שירות, 12 חוד' מע"ת, התחייבות וקנס. בית משפט המחוזי קיבל את ערעורה של המדינה על קולת העונש עונשו הוחמר ל- 12 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית המשפט העליון נדחתה.

רע"פ 7951/10 **ניב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 2.11.10) תקיפת בת זוג ואיומים. המבקש איים על אשתו. בהמשך, סטר לה בפניה, לקח סכין והצמידו לצווארה ואיים כי יהרגה. בהמשך רדף אחריה כשהסכין בידו ואיים לרצוח אותה. בימ"ש גזר על הנאשם 10 חוד' מאסר בפועל, מאסר על תנאי והתחייבות. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 6821/08 **מסרי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.8.08) תקיפה הגורמת חבלה ממש. המבקש תקף את אשתו בכך שדחפה בחוזקה. כשניסתה להימלט מהדירה הוא תפס את ראשה, הטיחו בקיר, סחב אותה בשערותיה והכה אותה באגרופים ובבעיטות ברגליים ובבטן ובשאר חלקי גופה עד שהתעלפה. המתלוננת נזקקה לטיפול רפואי בגין כאבים חזקים בבטנה. נגזרו עליו 8 חוד' מאסר בפועל ומאסר על תנאי. ערעורים בבית המשפט המחוזי ובבית המשפט העליון נדחו.

רע"פ 3152/08 **חמו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 23.10.08) עבירה של תקיפת בת זוג בתנאים מחמירים. המבקש תקף את אשתו כשהכה אותה בראשה בידיו ובעט בה בחלק גופה התחתון לעיני ביתו הקטינה. בימ"ש הטיל על המבקש 12 חוד' מאסר בפועל, הפעיל מאסר מותנה כך שירצה בסה"כ 18 חוד' מאסר, מאסר על תנאי והתחייבות. המחוזי קיבל הערעור באופן חלקי כך שהפחית עונשו ל- 14 חוד' מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור בבית משפט עליון נדחתה.

רע"פ 8279/08 **חיג'אזי נ' מדינת ישראל** (05.10.08). תקיפה סתם של בת זוג בנסיבות מחמירות. המבקש תקף את המתלוננת, אשתו, בראשה ופניה בפרק זמן של כ-5 חוד'. כתוצאה מכך ראייתה טושטשה. בית משפט קמא גזר על המבקש שנת מאסר בפועל וענישה נלווית. ערעור בבית המשפט המחוזי נדחה. בקשת רשות ערעור נדחתה.

14. לאור כל המפורט לעיל אני קובעת כי **מתחם העונש ההולם** לאירוע שבפני נע ממאסר מותנה ועד לשנת מאסר.

ביטול ההרשעה

15. הכלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו, יש להרשיעו בדיון.

בע"פ 2513/96 **מדינת ישראל נ' שמש**, פסק בית המשפט העליון כי:

"שורת הדין מחייבת כי מי שהובא לדין ונמצא אשם, יורשע בעבירות שיוחסו לו. זהו הכלל. הסמכות הנתונה לבית המשפט להסתפק במבחן מבלי להרשיעו בדין, יפה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שימוש בסמכות הזאת כאשר אין צידוק ממשי להימנע מהרשעה מפר את הכלל. בכך נפגעת גם שורת השוויון לפני החוק".

ככל שהעבירה חמורה יותר האפשרות להימנע מהרשעה פוחתת, בשל הצורך "להטביע חותם פליליות" שאם לא כן עלול לעבור מסר הפוך מן המתחייב, כאילו מדובר בעבירה שהיא "נסלחת" (ראו ע"פ 419/92 **מדינת ישראל נ' כהן**).

16. עם זאת קיימים מקרים חריגים מיוחדים ויוצאי דופן בהם קיימת הצדקה להימנע מהרשעה (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל**) וזאת כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי-חברתי הכללי.

בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל**, נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים מרכזיים: ראשית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, ושנית ההרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם.

בפרשת כתב ציין כב' השופט ש' לוי את שיקולי השיקום, המנחים בדרך כלל את שרות המבחן להמליץ על עונשים ללא הרשעה, ואלה הם:

"א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הנסיבות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס של התנהגות כרונית, או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות לביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם. שיקולים אלה, בלי שיהיו ממצים, מקובלים עליו, כאחד הגורמים שיש להביאם בחשבון בהחלטה בדבר תוצאות ההרשעה".

17. הנטל לשכנע את בית המשפט ששיקולי השיקום גוברים, מוטל על הנאשם.

18. יישום המבחנים האמורים במקרה דנן, מעלה כי בנסיבות החריגות שבפני **ניתן להורות על ביטול הרשעת הנאשם בדין**.

19. מדובר כאמור בנאשם נטול עבר פלילי. מאפייניו והתנהלותו למעט באירוע הנוכחי מלמדים על אורח חיים נורמטיבי, הנאשם לקח אחריות בהזדמנות ראשונה, הביע צער וחרטה, הבין את חומרת מעשיו.

20. האירועים התרחשו על רקע קשיים במערכת היחסים הזוגית.

יש לציין כי האלימות במערכת היחסים אף היתה מצידה של המתלוננת, כפי שעולה מכתב האישום אשר הוגש נגדה והוצג לעיוני, המתלוננת נקטה אלימות כלפי הנאשם, וגרמה לו חבלה של ממש, עבירה שקדמה בזמן לעבירה שבוצעה כלפיה. המתלוננת הורשעה.

21. סוג העבירה בנסיבות שבפני מאפשר לוותר על הרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, שכן עסקינן בעבירה שנעברה בנסיבות קלות יחסית, רף חומרה נמוך, הפגיעה בערך המוגן אף היא ברף הנמוך.

גם המאשימה הביעה דעתה במסגרת ההסדר, כי תסכים בנסיבות תיק זה לאמץ המלצת שירות המבחן, ככל ששירות המבחן ימליץ על ביטול ההרשעה.

22. בפני שירות המבחן לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי שכן לא הוצגו בפניו מסמכים המלמדים על כך, עם זאת שירות המבחן ציין כי במידה ויוצגו מסמכים בפני בית המשפט, ניתן לשקול בחיוב להימנע מהרשעה.

23. בפני בית המשפט הוצגו מסמכים רלוונטים. מהמסמכים שהוצגו עולה שהנאשם התקבל לעבודה בחברת חשמל, עבר הכשרות מקצועיות במסגרת עבודתו, אמור לעבוד במקומות מסווגים שהכניסה אליהם דורשת אישורים בטחוניים ועל כן הרשעה עלולה להוביל לפיטוריו.

24. בנסיבות אלו, ובפרט לאור הסדר שהוצג על ידי הצדדים ולאור המלצת שירות המבחן, מצאתי כי מתקיים החרג לכלל המצדיק את העדפת השיקול האינדיבידואלי על פני האינטרס הציבורי, החברתי הכללי. ועל כן מצאתי לנכון להורות על ביטול הרשעת הנאשם.

25. לפיכך, אני מבטלת את הרשעת הנאשם מיום 23.10.17 מבלי לבטל את הקביעה שביצע את העבירה בה הודה: עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לפי סעיף 380 לחוק העונשין התשל"ז - 1977.

26. אני מחייבת את הנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך 3000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע העבירה בה הודה. ההתחייבות תחתם עוד היום אחרת יאסר למשך 10 ימים.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצגים, וזאת בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

ניתן היום, 7.11.18, כט חשון תשע"ט במעמד הצדדים.